

[🟡 การกิจประจำสัปดาห์ที่หนึ่ง ช่วยเหลือชาวเมือง - ความวุ่นวายของพวกเขาแม่ไก่]

ร้านข้าวยังมีลูกค้าเจ้าประจำ กระดานบอร์ดเองก็มีผู้มาเยือนประจำเช่นกัน วันนี้ยัยน้ำตาลสีเพชรแดงก็ยังคงจับจ้องมองหาภารกิจที่เข้าตา เพียงแต่ดูเหมือนว่าจะไม่มี ช่วยเหลือและเก็บไข่ไก่น่าเบื่อจนแทบเป็นปัญหา แต่ก็ยังเป็นงานและดีกว่าไม่มีอะไรทำ ใครบางคนกำลังเดือดร้อน ดังนั้นเคนเนลล์จึงรับภารกิจไป

ยามเหยียบย่างเข้าสู่เล้าไก่ พวกมันก็ต้อนรับด้วยการกระพือปีกกลมล้อมอย่างเต็มที่แต่เขาก็ไม่ใคร่จะใส่ใจ เจ็บจากมอนตียิ่งมากกว่านี้ อีกทั้งเขายังสามารถสร้างดินเล็กๆ ขึ้นมาบังยามพวกมันจิกลงมาได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ภารกิจนี้อาจจะไม่ยากเท่าไร (แต่น่ารำคาญ)

ความเบื่อหน่ายเป็นศัตรูตัวฉกาจของเคนเนลล์ยิ่งกว่ามอนเตอร์เสียอีก ไข่ฟองแล้วฟองเล่าถูกเก็บอย่างอย่างรวดเร็วเพื่อให้งานเสร็จโดยไว แต่ดูเหมือนพวกแม่ไก่จะยิ่งหงุดหงิดเมื่อไม่อาจทำอะไรได้ ไก่ตัวหนึ่งที่อาจหาญจึงกระโดดมาตรงหน้ามนุษย์ม้งกรหนุ่มแต่ก็พลาดตกลงตะกร้าไข่ที่ถูกเก็บแล้วแทน

เปรี๊ยะ

ไข่ใบหนึ่งแตกร้าว มันไม่สนใจตั้งท่าจะจิก แต่ไม่ใช่กับผู้ที่ตั้งใจทำงาน มือหนึ่งคว้าหมับเข้าที่ลำคอขาว ไม่แรงพอจะทิ้งร่องรอย แต่ก็ไม่เบาพอให้ขยับหนี ยัยน้ำตาลสีแดงพินิจพิจารณาสัตว์ปีกที่อยู่อีกในกำมือ

‘ถ้าเปลี่ยนไก๋ตัวใหม่ให้คุณเจ้าของฟาร์มก็จะแก้ปัญหาเรื่องความดูร้ายได้ไม่ใช่หรือ? แต่ถ้าแบบนั้นก็คงเป็นการสิ้นเปลืองทรัพยากรสินะ’

‘ถ้ายังดื้อก็ไปหาซื้อตัวใหม่ ถ้าเชื้อฟังกี่ปล่อยไปแล้วกัน’

“นี่” เอ๋ยเสียงเรียบ ลองคลี่ยัมลูปหัวด้วยความอ่อนโยน(?) อืม รู้สึกเหมือนมันจะตัวสั้นๆ นิดหน่อยมัยนะ

“เป็นเด็กดีนะครับ?” ว่าแล้วก็ปล่อยแม่ไก๋ไปรวมฝูงกับตัวที่เหลือ หลังจากนั้นพอเขาเดินไปทางไหนพวกแม่ไก๋ก็พากันขยับหลบอย่างพร้อมเพรียง ไม่นานไขในตระกร้าก็ครบ 50 ฟองอย่างราบรื่น พอคุณเจ้าของเข้ามารับไขพวกไก๋ก็วิ่งไปหลบหลังคุณเจ้าของฟาร์ม เหมือนจะไม่ดูแล้วน่ายินดีนัก

ดูท่าว่าความอ่อนโยนจะช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับสัตว์ได้ดีสินะ

วันนี้เคนเนลล์ก็ยังตั้งใจทำภารกิจอย่างดีอีกเช่นเคย

จบ